

Fra Otto Laub til Christian Mynster. Haagerup, 7. Decbr. 1846.

Ja, kjære Ven! vi bleve glade ved den gode Efterretning, som vi allerede længe have ventet paa. Gud ske Lov, nu er det overstaaet og godt overstaaet. Han vil holde sin Haand over dem Begge, Moder og Datter, og lade Eder længe leve sammen, og dele alt det Gode, hvorpaa Du, min Ven, forstaaer at skjønne. Dit Brev kom i Formiddags, da jeg sad og ventede paa det andet Sæt af mine Konfirmander. Da de vare borte, og jeg havde spist til Middag, læst Avisen og gaaet mig en Aftentur, kom Grevens for at blive indtil nu Kl. 10½. Imorgen rejser Sanne og jeg til Frørup, og jeg vilde dog endnu med første Post lade høre fra mig. Dette er Grunden til, at mit Brev bliver ligesaa kort som Dit.

Altsaa, Du har det Godt, og mer end det, Du veed og føler det; og det er Hovedsagen. Ligesaa her. Jeg har ikke i flere Aar været saa jævnt glad som i den senere Tid, efter ret at være bleven hjemme i mit nye Hus og Embede. Ogsaa med Børnene gaar Alt fornøjeligt. Herom kunde være Meget at skrive i et langt Brev. Og nu er ogsaa Du saa tilfreds med den Prædiken, Jakobine har sendt Dig, og lover mig, at jeg snart skal faa en at se fra Din Haand, to Ting, som naturligvis meget maa glæde mig. Du veed altsaa, at Ferdinand Fenger ogsaa har forlangt af mig til sin Samling. Jeg har sendt ham 2 til navngivne Søndage, og burde vel, som Du, have omarbejdet dem. Jeg havde valgt 2 som knyttede sig til en Begivenhed i Menigheden, og som derved havde faaet en ejendommelig Kolorit, saa jeg var lidt ængstelig for at røre ved dem. Af dem vil Du kunne se, hvorledes jeg prædikede for flere Aar siden. [s. 165](#) Ogsaa Damkjær har faaet nogle til en for et Aar siden bebudet Samling. Han forlangte dem paa en Tid (i Naadsensaaret), da jeg hverken havde Ro eller Lyst til at omarbejde; han fik altsaa gamle. Derimod har jeg til hans Samling af Epistelprædikener to liggende, som jeg vil tilbyde ham, som de ere holdte i Sommer. Jeg har ellers aldrig prædiket over Epistelen. Din Onkel er da igjen rask og har skrevet til Fader til hans usigelige Glæde. Nu, Gud ske Lov for dette Tillæg til hans Aar. Han sendte tillige et Pogram, som jeg har læst med megen Interesse. Forresten læser jeg ikke meget, med Skam at tale om. Jeg har Sibberns Kosmologi, og har haft Glæde af at læse den. Denne Mands Sandhedskjærlighed — en Dyd, som ikke er saa ganske almindelig i vore geniale Tider — har noget saare Velgjørende. — Endnu maa jeg dog fortælle Dig, at jeg i mine Løverdagsaftentimer, som Du maaske veed, jeg holder med mine Folk, har begyndt at gjenngaa Luthers Katekismus, jeg haaber til Fornøjelse og Nytte. Og da Du i alt Fald neppe faar mere at høre fra mig i dette Aar, saa vil jeg slutte med at ønske Dig og Dit hele Hus en rigtig glædelig Jul. Sanne hilser hjerteligst.

Din tro O. Laub.